

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsanilor 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La Abonament lunar

pentru Decemvrie st. v.

în capul foii —

străjuirea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Noemvrie st. v.

Biserica română greco-orientală sârbează ziua de mâne întru amintirea întemeietorului ei.

Ea nu sârbează numai ea singură, căci nu numai al ei a fost, ci al nostru al tuturor este Metropolitul Andreiu.

E foarte mult ceea ce a făcut Metropolitul Andreiu pentru biserica sa, dar neasemenat mai mult e ceea ce a făcut el pentru neamul său.

Mai trăesc încă mulți dintre oamenii, care l-au vădit umblând prin mijlocul nostru și au lucrat alături cu dînsul; încă n'a sosit dar timpul, ca să ne putem da seamă despre ceea ce el în adevăr este în viața neamului românesc.

Oamenii ca dînsul numai rar se ivesc în lume și dintre cei ce se ivesc numai puțini se aruncă în virtugiul luptelor zilnice.

Ar fi deci destul să scim, că el a trăit în mijlocul nostru și s'a frământat dimpreună cu noi, pentru-ca mai plini de încredere în noi înșine să privim împrejurul nostru.

Căci ce oare l'a adus pe el aici între noi, care străini eram pentru dînsul, dacă nu gîndul, că aici lucrarea lui n'are să fie zadarnică?!

Acesta e gîndul, care ține în ne-curmată încordare sufletul lui neseacă și iese la iveală din toate faptele lui.

„Omul trăesc murind!“, țice el în ziua, când primescہ cîrja arhierască, căci vede în fața lui sarcina cea mare, pe care o ia asupra-și, și scurtă de tot îi este viața, pentru-ca să poată săvîrși toate faptele plănuite de mîntea lui dusă departe în viitor, — în al nostru viitor.

Chiamat din fire a-și petrece viața ostentînd și jertfindu-se pe sine pentru binele semenilor săi, el a venit aici, fiindcă avea în sufletul lui credința ne-strămîtată, că lucrînd dimpreună cu noi va lua parte la întemeierea unei vieți dăinuitoare, la pregătirea unui viitor și frumos și îndelungat.

Și fiindcă era tare în el credința aceasta, viața lui e cel mai strălucit

exemplu de lucrare neobosită și creațiunile lui sînt croită toate nu pentru timpul, în care trăia și el, ci pentru nise timpuri prevădute de dînsul, pentru un tîrziu după moartea lui.

Dacă deci câte odată în restriștea vieții noastre ați atât de grele ne cuprinde desnădejduirea, să ne aducem aminte de starea, în care ne-a găsit Metropolitul Andreiu, de lucrarea, pe care el a putut-o săvîrși dimpreună cu noi, de gîndul, care l'a povățuit pe el în lucrarea aceasta, și să strigăm: Sus inimile!

Firea e mai presus de toate înțeleaptă: ea nu risipește cele mai bune puteri înzadar, nu începe acolo, unde nu vrea să urmeze mai departe.

De o sută de ani oamenii mai luminați ce s'au ivit în mijlocul nostru au lucrat cu încordare, ca să ne ridice din starea la care ajunsesem și să ne pregătească pentru înțelegerea menirii noastre istorice și pentru împlinirea ei.

Și nu înzadar au ostenit: din și în și tot mai mult ne-am ridicat, tot mai mult ne-am luminat și tot mai bine înțelegem și noi glasul, care i-a chemat pe dînșii.

Și nici unul dintre dînșii nu ni-a ajutat să înțelegem glasul acesta deopotrivă cu Metropolitul Andreiu, care în toate creațiunile sale ne reamintesc viitorul nostru.

Căci în viitorul nostru e viața lui cea îndelungată, pe care nu murind o trăesc.

În fața Rusiei.

II.

(I.M.) „Drumul către Constantinopol trece pe la Budapesta“. Aceasta este una dintre cele mai noue invențiuni ale diplomaților rusești. Generalul Ignatieff, care se ocupă cu deslegarea acestei întrebări, ajunge la rezultatul, că numai fiind Ungaria independentă, poate să realizeze Rusia scopul ei demult dorit.

Ce este mai frumos de gîndit prin această frumoasă promisiune decât sentimentele exaltate ale compatrioților noștri Maghiari? Și ce este mai ușor de realizat decât independența Ungariei prin mijlocirea și ajutorul armatelor rusești?

Dorita independența a Ungariei se poate proclama atunci, când vor afla compatrioții noștri oportun. Și după-cum dualismul de astăzi este în mare măsură opera lui Bismarck, tot așa poate fi și independența Ungariei opera

generalului Ignatieff. Principele de Bismarck a adus încordările și aproape desbinările dintre diferitele naționalități din monarhia noastră, ear' generalul Ignatieff voescă a clădi independența Ungariei chiar pe aceste baze fără trăinicie. „Independența Ungariei“, care va să fie sau ca stat republican, sau ca stat monarhic constituțional, fiind o creațiune a colosului dela Nord, ar avè ca săvîrșă croașca viitorul în conformitate cu dorințele Rusiei.

Ar fi dar' cu un regat independent mai mult în Europa; și ar fi în coasta Peninsulei-Balkanice cu un focalar explosiv cu mult mai mult regatul Ungariei.

Se nasce întrebarea, că a cui cauză ar servi-o acest nou regat? Și încă întrebarea cea mai ponderoasă este: care ar pute fi consecunțele unei rupturi atât de mari între marginile monarchiei noastre?

Răspunsul la prima întrebare este precăt se poate de hotărît.

Independența Ungariei ar fi deasustrul cel mai mare pentru Europa și cea mai mare nefericire pentru însuși poporul maghiar. „Ungurul falnic“ și Ungaria fericită ar avè tot aceeași soartă ca a „Polonului mîndru“ și a Poloniei nefericite. La această concludsiune nu sîntem conduși nici-decăt de antipatie națională.

Mulțimea statelor mici create în calea colosului dela Nord sînt nu numai desastroase pentru Europa, dar' tot în acel timp înseși națiunile, care compun aceste state, sînt amenințate în existența lor. Deoare-ce nici Ungaria, nici România, Sîrbia sau Bulgaria nu au în sine atîta forță de rezistență, ca să se poată opune deoparte intrigurilor politice rusești, de altă parte ca să poată da piept cu mulțimea cutropitoare a ostilor rusești. Este datorința Europei, ca să înfrîneze idealurile croită în cercul restrîns al anumitor creeri înferbentăți.

Ce forță și ce putere de viață are Ungaria?

Ungaria, după-cum sînt dispuse astăzi spiritele, nu întru atîta ale naționalităților nemaghiare, precăt ale anumitor fii ai națiunii maghiare este cu atît mai ușor de ademenit spre scopurile politice rusești, cu cât ideea de civilizațiune a Orientului a prins adînci rădăcini chiar și în cele mai de jos pături ale societății maghiare. Ear' această extravagantă idee nu numai că este combătută cu multă vehemență la Bucuresci ca și la

Belgrad și Sofia, dar' prin dînsa politicii Maghiarilor au înstrăinat cu totul pe vecinii lor și ai întregii monarhii.

Punem cașul, că în aceste împregiurări apare pe orisonul politic „independența Ungariei“.

Ungaria și respective poporul maghiar, învrăjbit, după-cum este astăzi, cu naționalitățile nemaghiare de acasă, își mai are inimicii săi și preste granițele acestei patrii. Ear' în această poziție amicul cel mai necredincios i-ar fi Rusia. Această mare putere totdeauna s'a mai mîrit și imputernicit cu acele state și popoare, care nu au fost în deajuns dezvoltate pe terenul politic, ca să se poată conduce ele de ele fără spriginul și șoaptele Rusiei.

Rusia în tot cașul în un anumit timp ar sprigini până la baionetă aspirațiunile politice maghiare, pentru-ca cu atît mai ușor se poată câștiga iubirea și încrederea Maghiarilor. Și i-ar sprigini deoparte față cu naționalitățile nemaghiare din Ungaria, ear' de altă parte față cu micile state, ca România, Sîrbia și Bulgaria.

Întrebarea este, care ar fi cauza, pentru care Rusia s'ar întrepune? Noi răspundem de pe acuma: Rusia nu ar sprigini cauza națiunii maghiare, ci singur și numai cauza ei proprie, cauza de cuceriri rusești. Ungaria și cu ea poporul maghiar ar căde în un timp scurt pradă dragostii rusești. Programul susținut de generalul Ignatieff s'ar realisa cu atîta ușurătate, încăt încreduți în bunăvoința colosului dela Nord, politicii maghiari ar uita ca totul detestabilul trecut al glorioasei Polonii.

Și nici nu ar pute avè Ungaria alt viitor decăt cel-ce l'a avut Polonia. În Ungaria independentă lupta dintre naționalitățile nemaghiare și Maghiari ar deveni mai acută, mai fățișe și mai resolută. Se poate, ca prin ajutorul Rusiei să se suprimă ori-ce încercare de rînbunare din partea naționalităților. Se poate, ca forța majoră maghiară să pună frîu ori-cărui avînt prouñat ce s'ar manifesta din partea naționalităților, fie pe terenul politic, fie pe terenul cultural. Toate aceste ar fi numai momentan. Căci cine stă bun, că poate la a doua încercare de desrobire politică sau culturală nu vor fi spriginite naționalitățile chiar din partea Rusiei?

... Ear' tu, frumoasă Ungarie, ai căde fără de nici o milă jertfă nechibzuitei politice a înșii fiilor tăi!!

În fața politicii rusești Ungaria nu are reson de a exista ca stat independent.

Ne întăresce în credința noastră mai mult decăt intrigurile politice rusești dragostea ce o avem față cu integritatea monarchiei noastre, precum și credința ce o avem, că vor veni și acele zile fericite preste plaiurile acestei patrii, în care ne vom bucura deopotrivă de drepturile noastre avitice toți fiii acestei patrii fără deosebire de Români, Maghiari, Sași sau Slovaci.

Noi dorim să ajungem aceste zile, și respingem de pe acuma ideea de independență a Ungariei cu spriginul și ajutorul baionetelor rusești. Ear' alătura cu noi credem, că tot așa gîndesc și cei mai mulți dintre adevărații fii ai națiunii maghiare.

Cine dorește independența Ungariei prin ajutorul Rusiei nu are decăt să păsească pe față. Noi însă, ca fii ai Ungariei, avem îndatorirea de a o spune, că ne vom opune totdeauna acestei idei, deoare-ce vedem printr'însa cea mai mare catastrofă ce are să ajungă pe toți fiii acestei patrii. Vom susține, că o ruptură de această natură ar da ansă aproape la disolvarea monarchiei habsburgice.

După-ce însă politica acestei monarhii se direge dela Viena, sîntem dispuși a crede, că opintririle maghiare vor fi zădărnice, ear' capetele maghiare preste măsură înferbentate vor fi aduse la reson. Chiar de aceea Maghiarii pot primi cea mai bună lecție numai dela Viena.

Avem prin urmare destule cuvinte, care ne îndeamnă a ține cu tărie la vechiul program al existenței acestei monarhii pe baza poliglotismului recunoscut de întreaga lume. Numai pe bazele aceste poate monarhia noastră rezista cu destulă tărie deoparte diferitelor aspirațiuni politice ale popoarelor ce o constituiesc, de altă parte față cu intențiunile și intrigurile rusești.

Cine caută amicitia rusească, acela va afla pericune vecinice.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Noemvrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința sa de alaltăieri, casa deputaților a resolut fără nici o discuțiune proiectul privitor la încorporarea Pestei-noue și Rákospalota la raionul polițenes al capitalei, precum și

Ludovica. Toți zac pe acest câmp... Teodor. Pe Eufemiu...

Ludovica. L-am cruțat pe patricidul.

Teodor. Messina...

Ludovica. Fu...

Teodor. Nu aiurez? Ah, ce cuvinte!

Spadele cele mai crâncene pentru inima muritoare! Poporul meu...

Ludovica. A dispărut dintre cei vii.

Teodor. Muri strămoșesci...

Ludovica. O fericitul de tine, că nu poți vedè flacărele blăstămate, de care sînt prefăcuți murii strămoșesci în pulbere, aruncându-i la pămînt.

Teodor (dîncînd cu fuoroare mînila la rană). Vreau să deschid cu forța acesti ochi: Oh, vedenie! Seninul îmi pare negru...

(ridicîndu-și mîna o întinde spre Messina). Patrie! Iubită patrie! Tu te consumi...

(cade la pămînt).

Ludovica. O tată! El își sfîșie cu fuoroare rana de pe frunte!

O lasă, nu muri desperat. Singur mie ai să-mi reprobezi moartea, nu depărta în momentele ultime fericirea eternă ce au câștigat-o actele tale de pietate.

Teodor (cu cea mai mare durere). Patria mea!

Ludovica. Patria credincioșilor nu e pe pămînt.

Teodor. O du-te! Lasă-mă să mor, îmi faci oroare, te blăstîm, mînia cerului cadă asupra capului tău.

Ludovica. Merit mânia cerului, condamnarea mea e scrisă cu sânge, cu sânge părintesc, dar' lasă să îndeplinească D-șeu rînbunarea; tu ești om, ești tată, dela un om se așteaptă iertare, nu pedepsire.

Teodor. Fideii mei...

FOIȚA „TRIBUNEI“

Eufemiu de Messina.

Tragedie în 5 acte

de Silvio Pellico.

(Urmare)

Actul IV.

(E noapte. În depărtare se vede Messina consumată de flăcări... Locul scenei te înfăoară, fiind plin de ostași uciși și arme înfrînte).

O singură scenă.

Ludovica (rătăcind pe câmp).

Pe unde vagabundez? Nu pot să fug de mine. Mă urmăresc reumușările mele și spada de flăcări a unui ânger din infern... și o vai... mă ajunge... mă străpunge... și lasă acest suflet unit cu pămîntul împovărat spre tortura cea mai îngrozitoare; deci toate simțurile mele au supliciu neaștit. Ved patria în flăcări, strigătele insultătoare ale învingătorului se amestecă cu gemetele cetățenilor muribunzi; piciorul se astupă în sânge... vîlul, mînila, fața toate sînt stropite de sânge și nu mă ucide spaima? Ori poate aceasta e un doliu etern? Da... etern voi vedè înaintea mea această imagine chinuitoare a uciderii, a cărei cauză fui eu nemernica; cu urlet desperat, moarte, moarte; îmi lipsește respirul de viață; respir deja aerul greu ce nu se poate schimba al infernului. D-șeu nu mai consideră aceste lacrimi, ce nefericire? (E tristă preste măsură, se oprește și rămîne nemîșcată, după o scurtă tăcere pleacă). Ce vis înfiorător! Un vis, da! Ieri pretream în claustru

o viață liniștită de penitență și rugăciuni. O voi surori, scăpați-mă de această viziune oribilă! Voiu să mă pun înaintea altarului și totdeauna umilită...

(Își vine în ori și rumpie înspăimîntată).

Nu e vis. Delictul meu e aievea. Sînt în castre; Messina arde. Cu sabia iubitelui meu am străpuns inima tatălui. O! amintire! Dar' eu mai am o armă (scote șulețul din sin) cu aceasta mă puteam face eliberătoare patriei mele. Nemernica de mine! Și am șovăit. Să plîngă inima mea perfidă; nefericirile sînt enorme... ce rămăneau atunci? Ah, scoboară-te în imperiul întunecos al abisului, ascunde-te de privirea teribilă a lui Dumnezeu. (Vrînd să se ucidă). Ce aud! Cineva geme. Ce frică!

Unul din luptătorii căzuți. Dacă tu ești în cer, imploră pentru mine îndurare!

Ludovica (neputînd da seamă de unde vine vocea). Visez? Ce voce! Mi-se răcesce sângele în vine.

Același luptător. Vai de mine!

Ludovica. Să fug. Dar' dacă înainte de a muri voiu pute întoarce la viața pe cutare nefericit.

Luptătorul. O povară îndelungată. Cine îmi vine întru ajutor?

Ludovica (se apropie de el tremurînd). Ce presiți! Mi-se pare că are pîrul cărunt. O flăcări adânci, care mistuie patria mea, ce-mi e dat să descoper la lumina voastră? (Se pleacă șovăind spre luptător). Tremur. Ce vederie! Tatăl meu! Nemăsurată și crudă e justiția eternă pentru fii nemernici. El! El respiră încă; din frunte iese un șiroiu de

sânge; stă întepenit; oare rana nu e de moarte? Oh speranță! Inima-i bate; îmi stringe mîna... el trăesc; da.

Teodor (tot zăcînd jos). Cine... ești?

Ludovica. Fica ta... culpabila ta fică.

Teodor (din ce în ce venindu-și în fire). O voce ce nu o pot distinge... aud. Te-ai numit fica mea. Am avut o fică. Ah, de aș pute cel puțin să-mi dau suflarea... pe scumpele ei brațe.

Ludovica. El încă mă iubește. O, de sigur ai cădat în luptă, neavînd încă cunoștință despre vina mea.

Teodor (spriginînd se ridică cătvă, i se deschide o rană mare în cap, care nu-l lasă să-și deschidă ochii). Eu... am cădat în luptă, da. Ce vorbesci de vină? D-șeu prin fiul a iertat toate vinele omenesci... D-șeu omul s'a sacrificat pentru noi.

Ludovica. Taci! O, ce rușine pe mine! El mă crede nevinovat.

Teodor (ridicîndu-se în sus spriginînd de ea, vocea i-se întărește ca într'un om care are încă multă putere de viață). Ea... cu greu va fi putut străpunge pe acel trădător... (apoi aceste cuvinte rîsunau prin aer monoton). „E ucis noua Oloferne. Eufemiu e ucis“. Tărie de june a recreat brațul meu; am făcut nespuse pradă între Saraceni; dar' pe scurt, o lovitură în frunte a despăcat coiful... care lovitură m'a amurjit. Îmi reuleg iute simțirile; unde e, unde e spada? Sînt rege, voiu să mor luptînd...

(Pipînd cantă spada, Ludovica i-o întinde, ajutat de fica sa și spriginîndu-se în armă se ridică șovăind). O rană largă îmi ține ochii închiși, condus-mă în castre, voiu să asigur pe luptători. Dar' sunetul armelor... o, nu-l aud mai

aud... întreaga oaste a tulit-o deja la fugă? E curățit pămîntul de rudeniile mele ilustre? Ce bucurie! Tronul, tronul neatins... o, nu voi vedè pe nime!... O, denu 'mi-ar fi dat să-l primesc, să mor cel puțin pe dînsul. (Șovăesc). O vai... Ce bucurie supranaturală 'mi-a umplut inima sîngerată... simțesc că am lipsă...

Ludovica (îl așază pe o bucată de stîncă). Șeșînd aci, doar' vei recăpeta din vigoare. Părăsita de mine. El e mort! Tată, adoratul meu tată... ce să mă fac? Mă tem, că se va întoarce oare o nouă viață și mă va descoperi; el moare satisfăcut, căci crede, că i-s'au redat patria și tronul; ear' pe fica sa o crede deamîna de el. Sufletul lui zboară spre cer, căutîndu-mă pe mine, până în imperiul păcii eterne va simți durere nespuse! Să fug să nu cunoască perfidia mea, căci poate să-și vină în fire. Lipsit de ajutor, de sigur va muri, va muri înșelat. Oh barbarii!

Teodor. Acesta e... palatul meu regesc?

Ludovica. E palatul regesc al morții. Teodor (cu surprindere). Fică... vocea ta? Fică... ești tu?

Ludovica. M'a lovit blăstîmul cerului.

Teodor. Ce aud? Scumpă fică... iartă; înfiorătoare e arta dușmanului reuțăcios, el te calomniază; martiră sfîntă a lui Christos, roagă-te pentru tatăl tău.

Ludovica. Oh, aceea nu va fi; nu vreau să usurpez numele de justă. Pentru-ce să rămîn în viață, unde cei stînși își fac coroană îngrozitoare? ori scii acuma...

Teodor. Fideii mei...

proiectul despre favorurile ce au a se acorda cu privilegiul convertirii imprumuturilor ipototecare și ale priorităților cailor ferate. Proiectul de lege desprusecul marcelor a produs oare-care discuții și deputatul Géza Polónyi a rostit un discurs lung, înșirând o mulțime de îngrijiri de natură formală și esențială. El a țis, că proiectul trebuie transpus mai înainte comisiei judiciare. După ce Dr. Neumann, la a cărui judecată de specialist s'a fost provocat și Polónyi, a scos la iveală avantajele proiectului, pe care referentul Emich și Dr. Jellinek, de a mai dat silință și le-a numit, și-a mai dat silință ad absurdum un lung șir de excepțiuni de ale opoziției. Cu aceste s'a sfințit desbaterea generală și ministrul de comert urgența proiectului, s'a încercat a împărăscia îngrijirile ce s'au manifestat în contra lui. La urmă a fost admis și ministrul de justiție Szilágyi pentru rezonul juridic al dispozițiilor meritice din acest proiect și a dovedit, cât de puțin întemeiate s'au excepțiunile ce le-au făcut oratorii din stânga extremă în această direcțiune. Proiectul s'a primit în sfințit drept basă la desbaterea specială, care a decurs în mod mai neted până pe la 2 oare după amiază. Continuarea desbaterei s'a amânât pe ședința următoare.

Afacerea împrumutului bulgar și presa rusească.

Învoirea, pe care guvernul austriac a dat-o cu privire la cotarea împrumutului bulgar la bursa din Viena, a produs o adevărată vijelie în presa rusească. Foile consideră acest fapt drept o violare flagrantă a tratatului de Berlin decât Austro-Ungaria și drept o recunoaștere a principului „ilegal“, la ceea-ce Rusia nu poate privi cu indiferențism. Mai mult se eșfează „Novoie Vremea“. „Petersburgskia Viedomosti“ și „Grazdanin“. Foia din urmă e, ce drept, de părere, că nici un fel de amestec nu ar pute îndemna politica rusească a părăsi calea ei firmă și oabla de până acum, dar' ea cu toate aceste dă din mâni și din picioare în contra „violării tratatului“ decât monarhia noastră. „Petersburgskia Viedomosti“ țice, că prin acest pas Austria a dat Rusiei puțință, de a se desface cu deservire de tratatul de Berlin. E preste puțință, ca Rusia să suferă „cel mai nou sprigin al usurpatorului din Sofia“, de aci până la recunoașterea francă a Coburgului nu mai lipsese decât un pas. Afacerea ar pute atunci să iee în adevăr caracterul unui *casus belli* între Rusia și Austria. „Novoie Vremea“, care crede, că guvernul din Viena a întreprins acest pas fără scirea și consimțământul cabinetului din Berlin, provoacă pe guvernul rusec a lua o atitudine hotărâtă și deschisă. Declarațiunea guvernului rusec ar trebui să aibă însă un caracter internațional și toate puterile signatare ar trebui să fie aduse în poziție de a se pronunța

asupra modului de procedere al cabinetului vienez. Înșuși corespondentul din Petersburg al lui „Pol. Korr.“ raportează, că expunerile foilor ruseci în destinea împrumutului bulgar nu s'au altceva, decât ecoul fidel al impresiei, pe care acesca scire a produs-o în cercurile ruseci oficiale.

Evenimentele în Brasilia.

Din'to convorbire a corespondentului țiarului „Goulois“ cu contele d'Eu despre evenimentele din Brasilia extragem următoarele:
Împăratul a greșit, când a aprobat legea pentru desființarea sclavagiului, deoarece-ce prin aceasta și-a pierdut prietenia proprietarilor conservatori și antiliberali, care aveau trebuință de sclavi pentru plantarea lor de cafea. În același timp s'a observat în armată spiritul neascultării. Armata a devenit un al doilea stat în stat. Guvernul a cedez chiar și celor mai absurde pretențiuni. Un mijloc pentru combaterea acestei stări de lucruri a fost garda națională, a cărei creare a fost hotărâtă decâtă guvern. Aceasta a fost punctul de mănecare al revoluției: „Jos cu guvernul, să trăească libertatea!“ Atunci se voia numai răsturnarea ministrului, dar' studenții în curând au strigat: „Să trăească republica!“ Acest strigăt a fost repetat decâtă oficerii cei tineri și în curând a devenit general. Când împăratul a venit dela Petropolis la Rio, voia să încredințeze pe senatorul Silveria Martius cu formarea ministerului. Silveria, vădând, că formarea a devenit delă stăpân pe situație, și-a propus o transacțiune. Fonseca și-a răspuns însă: „E prea târziu, proclamarea libertății e deja un fapt complinit“.

Ce a făcut Tisza?

Sub acest titlu aflăm în „Sieb. d. Tageblatt“ următorul articol, pe care credem că l-ar subscrie ori-și-care Român:

Producțiunea festivă parlamentară a trecut preste punctul de culminațiune, dar' se pare că nu se va termina cu retragerea lui Tisza.

Este un concert, în care tonurile d-icele se leagă intim cu cele sublime. Abia au vorbit despre tot ce este frumos și ridică inima omului, de libertate, credință și sfințenie, și când se ridică omul cel uscăcios cu barba căruntă și cu ochielarii albaștri, ca să vorbească, se nasce o larmă și un spectacol nearticulat, ca între copiii cei răi de școală, așa că vocea debilă a măiestrului abia se aude.

Frasele seci și fără spirit ale multor vorbitori vor fi spulberate de suflarea timpului, dar' multe cuvinte de spirit vor rămâne și vor iniția pe privitorul lăniștit să mediteze asupra calomniatului Coloman Tisza și asupra timpului său.

Ce a comis C. Tisza, de îl persecută conaționalii sei ca lupii flămânși și îl scrută de pulpe, unde-l pot apuca? Ce privilegiu a existat de a-l numi în incinta sfântă a die-

tei protector al corupțiunii, calomniator, trădător și denunțant?

Ministri au venit și s'au dus, Tisza a rămas. Ca un țipar s'a făsticat printre crise și conflicte și s'a menținut în postul său dificil. Loviturile de ghioagă ale opoziției l-au făcut să se clătine, dar' n'a căzut. Nu trebuie să recunoască tot Maghiarismul reproscutat, că activitatea de 15 ani a lui Tisza înseamnă un progres uimitor al maghiarismului pe toate liniile? În justiție și administrație domnesc nemărginit „limba statului“. Amândoi ramii administrației statului era vorba de fie îmbunătățiri prin introducerea unei limbi. Cât de puțin a succes îmbunătățirea se dovedese mai bine prin strigătele tot mai sonore după reforme din tabăra maghiarimii inferbentate.

Caracterul „ideii de stat maghiar“ se arată tot mai vădit și se demască drept tendință de maghiarizare învilită la început în „măsuri de îmbunătățire“. Acestui principiu s'au jertfit individualități politice străvechi, care au stat în calea noului credu politic, ear' răboaielor „de limbă străină“ s'a declară răboiu pe toate terenele și se poartă fără cruțare. Prin'to ceată de ordinațiuni, care sau desconsideră, sau îgnorează legea, s'a făcut încercarea de a deține elementelor „străine“ solul, aerul și lumina, pentru-ca se se contopească cât de curând într'un element. Ear' aceia, care în numele conaționalilor lor protestează, s'au stigmatizați de „trădători de stat“ și „denunțanți“ cu ajutorul unei prese, care totdeauna este gata să omoare cu tăcere, se deterioreze, se încurce și se inventeze. S'au făcut procese de presă, ear' ca verdictele după puțință se nu fie pronunțate după conștiință, ci după sentimente „patriotice“, o curte cu jurați a fost cassată. Pentru a ajunge mai curând la idealul de stat național-maghiar a primit mai târziu și societatea misiunea de a organiza reuniunea de cultură, care, după mărturisirea fondatorilor, și-a ales de scop mărturisirea. Între cei mai de frunte purtători ai acestor tendințe aflăm oamenii cărora legea le este „Wurst“ și care bat oameni pe bancă. Toate aceste isbâni și-le raportat maghiarismul lui Tisza.

Îse impută acestuia, că și-a ținut promisiunea de a restabili echilibrul în economia statului. Și în direcția aceasta s'au îmbunătățit lucrurile sub Tisza și chiar și cele mai intranzigente foi opoziționale nu pot să nu recunoască, că situația financiară a țării este mai favorabilă ca mai înainte, deși țara este stoarsă cu totul. Oare ar fi fost mai bine în această privință, dacă d. e. contele Apponyi ar fi condus afacerile statului? Anevoie. Căci ar fi fost trebuință de o strictă dietetică de stat, care n'ar fi plăcut orgoliului național inclinat spre prodiguitate și caracterului național iubitor de pompă. „Idea de stat“, — la care cu greu ar fi putut renunța și contele Apponyi, — și realizarea ei este un articol de lux, care înghețe multe parale, după-cum se poate vedea la școlile susținute din mijloacele statului în ținuturi, unde legea exclude.

Imputarea opoziției, că Tisza favorizează nepotismul și corupțiunea, va fi îndreptățită. Dar' întrebăm, ar dispără aceste scăderi din justiție și administrație, dacă partidul independenței și opoziția moderată și-ar pune oamenii lor în fruntea afacerilor? Convingerea noastră este, că aceasta nu s'ar întem-

pla. Căci aceste părți întunecate în viața noastră de stat eară s'au strins legate cu curențele actuale politice ale maghiarismului, s'au așa dicend emanaiții ale „ideii de stat“.

Un comite-suprem, fie cât de leneș și lipsit de conștiință, poate lucra neconturbat mai departe, dacă se îngrijese numai de renumele seu de patriot. Ce ar țice opoziția, dacă dl ministru de justiție Desider Szilágyi ar începe să facă ordine în comitelele Ter-nava-mare și Bistrită-Nășeud? Și credem, că acolo ar avé motive să înceapă.

Pentru a avé o justiție și o administrație bună se scie că se recere: Un corp de funcționari serioși, activi și dibaci și un anumit grad de sentiment de echitate și dreptate. Lipsa unui asemenea corp de funcționari cualificați este îndeobște regretată, ear' celelalte „cel mai mare Maghiar“, înceată la conștiințării sei acolo, unde se începe momentul național. Declarând lipsa numitelor calități la Maghiari până la un anumit grad, se manifestoază bucuroși talentul lor politic, care se manifestează în proiectarea de concepțiuni caraghioase și în urmărirea neștrămutată a scopului politic odată preftat, precum dovedese și desbaterea bugetară din urmă. În insufletirea sa arată Maghiarul calități excelente, avânt, jertfire și nobleță, dar' de altă parte contra acelora, care crede că-i stau în cale, își arată părțile sale neplăcute, brutalitate și desconsiderarea drepturilor acelora, care gândesc altmintelea. Ideile, care agiteză astăzi societatea maghiară, s'au „idea de stat“ prin nulificarea naționalităților și misiunea culturală în Orient. (Va urma).

CRONICĂ.

Numeri. Judele dela tribunalul reg. din Odorheiu-săcutic Iuliu János și numit jude la tabla reg. din Murăș-Oșorhei. — Practicantul în drept dela trib. din Cluj Dr. Mihail Rotarides și numit subnotar la același tribunal. — Practicantul în drept dela trib. r. din Brașov Mauriciu Grünfeld și numit subnotar la judec. cerc. din Făgăraș. — Practicantul în drept dela judec. cerc. din Elisabetopol Iuliu Schedelmayer și numit subnotar la judec. cerc. din Sighișoara. — Vigilul dela temnița judec. cerc. din Gherla Francisc Fancesali și numit temnicer-suprem la temnița tribunalului reg. din Bistrită.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ioan Finka în „Buvári“; Alexandru și Eugen Pollák în „Pártos“; Stefan Nemeș în „Német“; Dr. Sigmund Weinberger din Oradea-mare în „Vinceze“.

Tisza e Prusian! „Echo de Paris“ scrie un articol despre Ungaria; în acest articol se face descoperirea, că ministrul-președinte Tisza e Prusian. „Coloman Tisza e după tendințele lui un German? Absolut nu; el e Prusian, ceea-ce nu este tot una și aceeași. El e Prusian și calvin, ear' în Ungaria s'au foarte mulți Prusiani de felul acesta. Maghiarii numesc pe Nemți câni, dar' înaintea Maghiarului numai Austria, Băvarul, Sasul și Șvabul e Neamț, contra cărora ei trebuie să și apere independența. Pe Prusi îi privesc Maghiarii ca dușmani eterni ai Slavilor și în Prusi ved ei un fel de aliați, când se nisuesc ca prietenii adevărați. A se opune panslavismului în Orient.“ Cine știe, dacă nu vor afla Francezii în urmă, că Tisza e Muscal.

Cutremure de pământ. Institutul meteorologic din Viena a primit o telegramă, care spune, că în 9 Decembrie dimitinea între 6 și 7 oare s'a simțit în Erțegovina, Bosnia și Dalmația cutremure puternice de pământ.

Darea de consum în Cluj s'a arădat din partea guvernului pentru suma de 127.000 fl. Prima licitațiune a rămas fără rezultat, din cauză că nu s'au aflat destui licitanți.

Limba română în liceu. Cetim în țiarele bucureștine G. D. Teodorescu, L. Păun și I. Bianu au fost sterul instrucțiunii românești programa limbii române. Această comisiune a cursul acestei șep

O boală nouă. marele magazin „du Ve“ în decurs de 8 zile boala nouă. Bolnavii se pot țese osteniți de tot, au frigruri și dă de cap. Medicii nu pot ajuta bolnavii pentru-că ei nu cunosc boala. S'a spus, că această epidemie nu e tot una cu „influența“, precum se credea la început, deoarece „influența“ are simptome de lungoare, ear' boala nouă din Paris nu.

„Influența“ în Petersburg. În Rusia a isbucit o boală până acum necunoscută, ea seamănă cu holera și e grozav de dureroasă. Medicii au numit-o „influența“. Ea vine cu frigruri și ferbințeli mari; mai mult decât șese zile nu ține boala. Până acum n'a murit nici un om de „influența“, cu toate-că ea se lătește în mod înpăimântător: până acum s'au bolnave în Petersburg preste trei sute de mii de persoane. Boala a isbucit și între soldați. Spitalele militare s'au pline de bolnavi. Suburbii întregi din Petersburg s'au goale, fiindcă oamenii fug de această boală mai rău ca de ciumeni.

Comoriile Sultanului. Se adevărese scirea, că Sultanul are de cuget să și taxeze averile din palatul Yildiz și Dolma Bagdje. Unul dintre giuvaergii din Londra, cel mai competent în taxarea metalelor, a fost chemat să vadă și să prețuească comoriile Sultanului. Aceste comori s'au adunate în decurs de mai multe veacuri de fostii Sultani ai marelui imperiu otoman. Cele mai multe dintre comori s'au răpim, ele au fost aședate de fiecare Sultan în palatul Yildiz și au rămas moștenire dela un Sultan la altul. Valoarea acestor comori e de milioane de franci.

Teatru. Aseară s'a jucat pe scena teatrului din Sibiu o piesă a genialilor scriitori francezi Scribe și Legouvé: „Războiul damedor“, comedie în 3 acte, căreia și-a premers reprezentarea poemului dramatic de Schiller „Castrul lui Wallenstein“.

Frumoasele idei despre viața militară, pe care autorul le exprimă în acest poem, au fost corect interpretate decâtă actorii; merită însă a fi scoși la iveală în special dl Freytag (sergent într'un regiment de carabinieri) și I. Niedt (un Capucin).

Deasemenea bine a mers jocul și în „Războiul damedor“, în care atât damele Emma Förster și Paula Stocker, cât și dnii Iul. Niedt, Carol Berla și Ernst Trautsch și-au dat toate simțele de a satisfac cerințelor ce le reclamate asemenea piesă.

Teodor. Iertare? Poți să o sprezi? **Ludovica.** Dela Dumneșeu nu, dar' dela tată.

Teodor. (liniștindu-se încetva). Sărmană? Unde e conducătorul tău? Te-a abandonat... te-a lăsat de batjocură?...
Ludovica. S'a dus și s'ă sârbeze victorie sa. Eu ședeam la năi păzită de un drapel, dar' dorul de pradă făcu privirea mea să cadă asupra cetății ce se mistuia. Cu spaima delictului rătații pe acest câmp, presimțind nefericirea ta, mă îngroziam însă cugetând, că am să te revăd. Ah, răsunare d-țească! Mi-a fost dat să te aflui sângerat... și să-ți dau inimii ultima lovitură. (Ultimele cuvinte ale Ludovicii fură pronunțate cu un așa accent de durere, încât un tată nu putu să le asculte fără a fi mișcat).

Teodor. Oh! înceată cu suspinele! Emoționezi inima mea slăbită... și eu vreau să uit că ț-am fost tată.
Ludovica. Singur pe Dumneșeu ai să-l invoci.
Ludovica. E prea târziu. Eu singur vreau să fiu cauza furorii infernului; păstrez încă stiletul sacru, cu care trebuim să împedec nefericirea ce te-a ajuns. Fără tine nu pot să trăesc nici un moment.
Teodor. Sărmană copilă... te iert.
Ludovica. Ce țici? O bunul meu tată!

Teodor. (stă jos, apoi se ridică cu o față mai mare, deși vorbă încă cu voce curată, dar' se putea cunoaște, că sfortarea îi grăbesce ultimele momente).
Ludovica. (Dela Dumneșeu nu, dar' dela tată.
Teodor. (liniștindu-se încetva). Sărmană? Unde e conducătorul tău? Te-a abandonat... te-a lăsat de batjocură...
Ludovica. S'a dus și s'ă sârbeze victorie sa. Eu ședeam la năi păzită de un drapel, dar' dorul de pradă făcu privirea mea să cadă asupra cetății ce se mistuia. Cu spaima delictului rătații pe acest câmp, presimțind nefericirea ta, mă îngroziam însă cugetând, că am să te revăd. Ah, răsunare d-țească! Mi-a fost dat să te aflui sângerat... și să-ți dau inimii ultima lovitură. (Ultimele cuvinte ale Ludovicii fură pronunțate cu un așa accent de durere, încât un tată nu putu să le asculte fără a fi mișcat).

cu oare nu se înșală, exclamă cu întristare). Nu este mai mult. Nu am fost deamăn de un atare părinte; nu l'am cunoscut. L'am blătănat în mod barbar. Până la moarte voiam stătinut aceste rămășițe sacre, plângând greșelile mele; nu cugeta că te va smulge cineva dela sinul meu. Lărgă săpați groapa aceea; eu încă vreau să fiu îngropat cu el. Dar' acest argilă e nesimțitoare. Tatăl meu nu mai e argilă. Unde s'a dus sufletul celui erou, căruia acesca ținută și datoriu libertatei, puterea și gloria? (Gradat se ridică ca ieșită din fire,

și întoarce ochii spre cer). O tată, tu mă privești deja dela tronul tău nemuritor și eu lăcrimile tale voiesi a șterge culpa mea din ochii celui etern. Da, eu te ved; cerul e aprins de fulgere și tu le reții. Ce țici? „Fică, ficia mea, grăbesce“. Unde? Prin aerul de noapte, o cât e de înforător! El descinde și tot mai răsunătoare e vocea lui. De acest stilet îți mai vrebesci? Te pocea pe Eufemiu? Tu condu pașii mei. (Pleacă în voea sorții).

(Va urma)
Popa Vasile.
I.
Dumineca e o și de sârbătoare, o și de odihnă. Tot omul, care a lucrat șese zile de-a rîndul, pentru a-și agonisi cele de lipsă, mulțumesc Domnului de ajutorul ce și-l-a dat, îl roagă, ca și mai departe să-i de ajutor; se odichnească în această și, ca și mai multă tărie să se poată apuca în țilele următoare de lucru.

E frumos Dumineca la sate, dar' mai ales după prânț. Înaintea fiecărei case, cără strădă tot săteanul și-a făcut un laiț. Când e vreme frumoasă, se adună mai mulți la un loc, se așează pe laiț dinaintea casei și încep a vorbi multe de toate: de vreme, de sămănături etc. Și femeile se adună la câte una în haine de sârbătoare și povestesc mai despre pânza ce au țesuto, mai povestesc ce are de gând să facă, ear' fetele în o curte mai mare, la una din prietenile lor, joacă, rid, glumesc sau își povestesc.

Unul dela oraș, întemplantu-se să ajungă după prânț în vre-un sat românesc în o

și întoarce ochii spre cer). O tată, tu mă privești deja dela tronul tău nemuritor și eu lăcrimile tale voiesi a șterge culpa mea din ochii celui etern. Da, eu te ved; cerul e aprins de fulgere și tu le reții. Ce țici? „Fică, ficia mea, grăbesce“. Unde? Prin aerul de noapte, o cât e de înforător! El descinde și tot mai răsunătoare e vocea lui. De acest stilet îți mai vrebesci? Te pocea pe Eufemiu? Tu condu pașii mei. (Pleacă în voea sorții).

(Va urma)
Popa Vasile.
I.
Dumineca e o și de sârbătoare, o și de odihnă. Tot omul, care a lucrat șese zile de-a rîndul, pentru a-și agonisi cele de lipsă, mulțumesc Domnului de ajutorul ce și-l-a dat, îl roagă, ca și mai departe să-i de ajutor; se odichnească în această și, ca și mai multă tărie să se poată apuca în țilele următoare de lucru.

E frumos Dumineca la sate, dar' mai ales după prânț. Înaintea fiecărei case, cără strădă tot săteanul și-a făcut un laiț. Când e vreme frumoasă, se adună mai mulți la un loc, se așează pe laiț dinaintea casei și încep a vorbi multe de toate: de vreme, de sămănături etc. Și femeile se adună la câte una în haine de sârbătoare și povestesc mai despre pânza ce au țesuto, mai povestesc ce are de gând să facă, ear' fetele în o curte mai mare, la una din prietenile lor, joacă, rid, glumesc sau își povestesc.

Unul dela oraș, întemplantu-se să ajungă după prânț în vre-un sat românesc în o

Duminecă de vară, va fi alexecat de ceea-ce vede. Aci o grupă de bărbați, colo o grupă de femei, îmbrăcați în haine de sârbătoare; sau de se întempla că poarta unei curți, în care se află mai multe fete, se deschisă, atunci se va mira de copilele naive și frumoase ale poporului, va privi cu plăcere mai mult timp la jocurile unice în felul lor.

Și își petrec toată în vorbe și bucurie până seara târziu, numai fetele se despart în amicul sării, spre a mulge vacile, a închide vitele și spre a pregăti cina. Unul câte unul se despart apoi; mai rămân ici-colo câte unul, doi, care au poate de a-și spune unele lucruri mai însemnate.

II.
E seară. Luna bălaie apare pe cerul limpede, îmfrumșețat de mii de stele. Toți oamenii s'au dus să se culce, numai doi au rămas încă pe un laiț dinaintea unei case.
„Ce-ți mai scrie Vasile“, — întrebă badea Ioan pe nenea Toader. — „Nu are de gând să de pe acasă? Mai are mult să stea la învătătură?“

„Ce să-mi scrie?“ răspuse nenea Toader, „imi scrie că e bine, că tocmai astăzi în țiuva sf. Petru și Pavel are să plece din Sibiu și să vină acasă. A isprăvit acum „cursul“. Am cheltuit mult cu el, mult de tot. Dar nu-mi pare rău.

„El are să se facă popa la noi, va fi tot lungă vreme. Mă voiu bucura tare, când îl voiu vedé odată aședat. După-ce a isprăvit școlilele cele mari la oraș, nu a voit să se ducă la Sibiu. Îmi pare rău, că va merge departe la Sibiu. Că el vrea să se facă profesor, ba poate doftor. Asta rău m'a supărat, bade Ioane.

Dar' eu și am țis: mă băiet, ce gânduri ț-am trăsrit în cap, cum voiu pute să-ți trimit bani la școala aceea din Viena, tu scii că nu mai pot! Tu poa la Sibiu, învață „cursul“, ca să te faci doftor și vei fi fericit. Trăesc în satul tău, aci îi cunosc pe toți, te cunosc toți și...
„Ai avut drept, nene Toader“, — îi taie vorba Ioan, — „de aceea ai cheltuit atâta, ca atunci, când e să te ajute și el pe d-ta, să se ducă în lume? Pasă dar' de-ți mai dă copiii la școală!“

„Dar' ascultă ce i-am mai țis“, continuă nenea Toader: „Băiet, îți mai plac străinii? Tu îți părăsești părinții, rudefi și satul de dragul străinului? Dacă vei fi vre-odată bolnav, cugeti că străinul te va îngrij, dacă vei fi lipsit, străinul te va ajuta? Feritu-te-a sfatul! Și i-am tocat lui Vasile multe, o săptămână întreagă. La urma urmelor m'a ascultat, a țis bine, mă voiu duce la Sibiu, și eată acum a isprăvit „cursul“ și-l aștept să vină.“

„Și bine ai gândit, când l'ai trimis pe Vasile la Sibiu, țeu, bine ai gândit, ca el să fie popa la noi, răspuse badea Ioan. De ce să nu fie unul de ai noștri popa la adecă. Popa Irimie vedei-ți cum e de sârbănt, abia poate căte odată țici din altar cu bîntele daruri. În locul lui să vină unul străin? Unul din ai noștri, unul, care a ieșit din mijlocul nostru să fie popa, unul, care ne scie necazurile, care se nu de școlari bune, care să nu țică o vorbă bună, când sîntem necăjiți. Căci vedei d-ta, nene Toader, că popa nu are să ne fie popa. Numai în altar, ci și popa afară de sfaturile popii? Ba Sfinția Ta aș face asta,

VARIETĂȚI.

(Obiceiuri din Iliria). Obiceiurile populare dispar puțin câte puțin. Civilizația nu numai înca...

Există însă regiuni și în aceste regiuni localități, care fac excepție de la regulile civilizației.

Una din aceste regiuni este Iliria și una din localitățile care și-au păstrat mai mult obiceiurile acolo este Castua, aproape de Fiume.

Obiceiul cel mai original din acea parte de loc este următorul:

În cursul anului nu se face nici o căsătorie. Pentru toate se hotărăse o singură zi.

Toți aceia, care și-au făgăduit să se iee, se duc în acea zi înaintea altarului.

Duminecă în 12 Noemvrie trecut a fost ziua cea mare în anul acesta. Și fiindcă deul amorului nu s'a arătat așa lenș ca în alți ani...

Un așa mare număr de amoresați, care s'și jure iubire și credință vecinică în același moment înaintea aceluiași altar, nu s'a mai vădit în Castua.

Neapărat, ziua de 12 Noemvrie a fost o zi de mare veselie pentru locuitorii satului mari și mici, și chiar pentru unii locuitori din satele învecinate.

Treizeci de nunți s'au făcut în unul și același loc, afară sub cerul liber. Vinul a curs din belșug, încălzind inimile celor bătrâni, ca și pe ale celor tineri.

(Un Englez, care nu vrea să se mute). De curând a murit în Paris un Englez, care a avut ceață mare cu primăria...

Acum cinci ani acea casă era supusă la tăiere. Un agent al primăriei veni și aduse Englezului deciziunea consiliului.

Englezul era atunci în vîrstă de 72 de ani, și ca toți bătrânii, era amoresat de păreții între care locuise, de grădină, de toată casa în sfîrșit, și voia s'și termine vieța într'însa.

Declară agentului municipal, că nu se mută, măcar de i-ar plăti primăria ori-cîtă despăgubire.

Agentul curînd se întoarse cu somație în regulă. Englezul chemă atunci pe doctorul seu și l'întrebă:

— Câți ani mai am de trăit? Te rog s'ți dai silință a-mi spune drept, pentru-că vreau să încep o afacere de cea mai mare importanță pentru moștenitorii mei.

Doctorul îl întoarse, îl suci, îl examină și răspunse:

— Dacă te vei păzi de boale, dacă vei fi cumpătat în toate, garantez că trăiesci cinci ani de aci înainte.

— Foarte bine. Englezul chemă în urmă pe avocatul seu.

— D-le, îi dîse, vreau să întenez primăriei un proces în cutare privință. Și îi spuse chestia.

— Scii, că la urma urmei, adause dînsul, primăria o să câștige procesul, dar' spucești d-ta?

Ba, că cela și cela 'mi-a răpit o fașie de pămînt, te rog, învață-mă ce să fac. Mergi la popa Irimie, — Dumneșeu să mă ierte, că-l vorbesc de rău, deși e în altar bun popă, — mergi, țic, la el, fi cere un sfat, ridică din umeri, dacă îi spui, că uite cutare 'ți-a făcut un rău, țic, că el nu e judecător, te îndreapătă la advocați.

Să apuci numai pe mîna avocatului, că apoi îți și trage 7 pei de pe tine. Mergi la învățător, tot așa pățesci. De ce nu vor să te ajute fără mită? Pentru-că sînt străini și străinul nu are durere de inimă? Aceste m'au făcut ca să-l dau pe Vasile la școală, răspunse nenea Toader. Era numai de șese ani, când am țic cătră nevasta mea: „Tu nevastă, pe Vasile s'și facem popă.” Eu am gândit așa: Vasile să învețe mult, să se facă popă; ca popă să fie capul în sat. El, ca om învățat, să ne ducă pe un drum bun, să ne dea sfaturi și învățături bune, ca să înainteze comuna, înaintînd comuna, să avem și școală bună, ca și copiii, care nu se pot duce la oraș, să aibă unde să învețe și ei. Doamne, bună mai e învățatura!

În Cărpesci, decînd e popa cel tîner, ce bine merg lucrurile, ce școale și-au făcut. Vasile va face tot ca popa din Cărpesci, — să avem și noi ca cei din Ivesci tot ce ne trebuie! „Să ne ajute Dumneșeu, nene Toader”, adause badea Ioan, „căci țeu rău mai stăm. Ei sus mai e gănușa; e tardîu, cum trece de iute vremea. Seara bună? Unde mai cosesci mîne?” „Sub deal”, răspunse nenea Toader. „Noapte bună.” (Va urma).

ne-mi, o să poți d-ta s'și lungesci cinci ani, să amâni ziua judecării prin fel de fel de tertipuri?

Advocatul studiă cesiunea din punct de vedere strict juridic și răspunse:

— Pot să lungesc judecata cinci ani și mai bine.

— Îți mulțumesc. A doua zi Englezul intentă un proces primăriei, dînd o mulțime de motive trase de pîr.

Advocatul se ținu de cuvînt. Procesul ținu cinci ani și mai bine, adecă până de curînd, când Englezul muri după predicțiunea doctorului.

Toceam acum procesul a fost cîștigat de primărie, care a dispus să se dîrîme casa.

Englezul însă și-a terminat vieța, după dorința lui, în casa pe care o locuia de 40 de ani.

Din public.*)

Avis.

Domnii reprezentanți români în congragațiunea municipală sibiană sînt invitați la o conferință ce va avê loc Vineri în 1/13 Decemvrie a. c. la 5 oare d. a. în localitățile casei române.

Sibiiu, în 11 Decemvrie n. 1889. Comitetul clubului.

Mulțumită publică.

Ereții răposatului protopop Alimpiu Blasianu, aduce pătruși de sublima misiune a societății de lectură: „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blaj, au donat bibliotecii acestei societăți 200 de opuri.

Noi, împinși de un profund simț de recunoștință pentru acest dar prețios, venim și pe calea aceasta a repeți marinoșilor donatori simțămîntele cele mai înalte de mulțumită, asigurîndu-i totodată de respectul și reverența, cu care societatea noastră pururea le va păstra memoria.

Blaj, în 9 Decemvrie 1889. Pentru soc. de lectură: „Inocențiu M. Clain”: Corneliu Jubasiu, Nicollau Mazere, preș. soc. secretar.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt.”)

Budapesta, 11 Decemvrie n. Casa deputaților s'a amănat pînă la 12 Ianuarie. În 11 Ianuarie se va începe continuarea desbaterii budgetare.

Isbucirea boalei „influența” se împărtășese din Viena, Berlin, Spandau și Paris.

Agram, 11 Decemvrie n. La alegerile comunale în al treilea colegiu electoral a învins opoziția, în cele două dintîu colegii electorale se așteaptă învingerea partidului guvernamental.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Viena, 11 Decemvrie n. Începerea pertractărilor între guvernul austriac și cel ungurec cu privire la regularea valutei e iminentă și se pune în perspectivă acceptarea valorii francului.

Berlin, 11 Decemvrie n. Distincțiunea primarului-suprem Miquel formează obiect de discuțiune și cele-ce se petrec în Frankfurt se privesc drept presențele unor evenimente importante. „Vossische Zeitung” salută pe Miquel ca pe viitorul cancelar al imperiului.

Canea, 11 Decemvrie n. Aici domnesc mare amărăciune pentru fermul de amnestie. În Sphakia s'a iscat o luptă între 400 insurgenți și între trupele turcesci, avînd aceste din urmă mai mulți morți și o mulțime de răniți. Au mai plecat alte trei batalioane la fața locului.

București, 11 Decemvrie n. În ședința senatului Crețulescu a prezentat proiectul de răspunere la mesagiul tronului.

Belgrad, 11 Decemvrie n. Foaia oficială publică o ordonanță de a regenței, prin care se desființează tractatul pentru monopolul de sare cu banca engleză.

Cerculă fama, că guvernul bulgar a încheiat cu fabrica de arme din Steyr un contract pentru furnisarea de 100.000 pușci Mannlicher.

Sătmar, 11 Decemvrie n. Inteligența mireană și preoțească română a comitatului a ținut o conferință în afaceri bisericesci și școlare. La protocol s'a dat expresiune dorinței, de a ajunge cu națiunea maghiară la o înțelegere deplină. Comitele-suprem e cercat, ca în cercurile, în care România formează majoritatea covârșitoare a populațiunii, să candideze funcționari români.

Bibliografie.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor: Iosif Vulcan. Anul XXV. Sumarul numărului 48 dela 26 Noemvrie (8 Decemvrie): Eminescu, de Nicolae Brînzeu. — „Noaptea”, poezie de Radulescu-Niger. — Francisca de Rimni, tragedie în 5 acte de Gustav Drouineau. Traducere de N. A. Bogdan (urmare). — „Drei Dinuța Savu”, poezie de R. — Cătră o jună cântăreață. (Din „Pian și cântări” de Fr. Wieck.) De Sofia Vlad-Rădulescu. — Doine din Țeara-Oltului (din Veneția-inferioară), cules de Livia I. Pușcariu. — Salon: Șapte zile la expoziția din Paris, de Dr. G. Crănicean. — Literatură și arte. — Teatrul și muzica. — Biserica și școală. — Ce e nou? — Oglinda lumii. — Felurimi. — Posta redacțiunii. — Călindarul săptămânii. — Jertfa vîntoarei (ilustrațiune).

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 28 Decemvrie st. n. a. c. imobilele Mariei Fehér, în Török-Besse, decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 19 Decemvrie st. n. a. c. mobilele lui Francisc Planer decătră executorul jud. din Deva.

— 17 Decemvrie st. n. a. c. mobilele contelui Marcu Bethlen, în Terinia, decătră executorul jud. din D.-Sân-Mărtin.

— 30 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Boer decătră judecătoria cerc. din Făgăraș.

— 27 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Ludovic Beck decătră judecătoria cerc. din Macău.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Martin Beteg (din Crasna) și George Pap (din Bred), la trib. r. din Zelaui;

— la rămasul după Elisabeta Vágó căs. Liechtenstein (din Oroshaz), la trib. reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Ioan Jic (din Capre), la trib. reg. din Deva.

Posturi vacante:

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Dobrițin. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de conducător clasa a III-a de cărți funduare la judecăt. cerc. din Lendvade-jos. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cercuală din Czegléd. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Calocsa. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cercuală din Duna-Vecse. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de controlor clasa a III-a la perceptoratul de dare din Rimaszombat. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Călindarul zilei.

30 Noemvrie (12 Decemvrie).

Iulian: Andreia. Gregorian: Masentie. Soarele: răsare 7.31, apune 4.10.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 11 Decemvrie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosf. în mm, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului, Observații.

Din țeară, 9 Decemvrie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosf. în mm, Temperatura Celsius, Vîntul (direcția, țicria).

Sosiți în Sibiiu.

La 11 Decemvrie n.

Hotel „Newirkher”. Metianu, protopop din Brașov. Abrudbány, cons. forestier din Sebeșal-săseșc. Dr. Isaac, avocat din Cluj. Tumeley și Barcsay, comercianți din Viena.

Hotel „Imperatul Romanilor”. Wih. Dame, pretor-suprem din Roșia. Adolf Kramer, voiașger din Viena.

Teatrul orașenesc în Sibiiu.

Abonament. Abonament 51.

Joi, în 12 Decemvrie 1889:

„Martha”.

Operă în 3 acte, de Flolov.

Economic.

Raporturile veterinare ale Ungariei.

„Pester Lloyd” spune, că raporturile veterinare ale țerii, care de present sînt încătu mai favorabile, deoarece ce pe basa raportului din urmă săptămînal cu 97 comune în săptămîna trecută au fost mai puține infectate ca în săptămîna premergătoare, formează neîntrerupt obiectul consultațiilor în ministerul de agricultură. Încordările cele mari, care s'au făcut în întregă țara în scopul suprimării boalei de gură și de unghii, împlinirea punctuală a măsurilor stricte datorite de minister nu au avut efectul dorit, dară au stricat mult comenziul de rimători. Împrejurarea din urmă, care se simte grav și în regatele și țerile reprezentate în Reichsrath ul austriac, li-a pus aproape ambelor guverne întrebarea, dacă nu ar fi mai consult în comunicația de schimb între Austria și Ungaria, Bosnia și Erțegovina, precum și Croația și Slavonia, ca să se ridice în parte extinsul metod de contumație. Pentru introducerea pertractărilor cu guvernul austriac, consilierul ministerial de Liphay a petrecut timp de câteva zile în Viena și, după-cum se aude, a primit consimțămîntul principal din partea guvernului austriac, ca în timpul cel mai deaproape să se țină pertractări comune, la care vor lua parte ministerul de finance și guvernul provincial al Croației, pentru de a se statorî modul ridicării comerziului de rimători. Ministrul de agricultură contele Szapary, care dă cea mai mare atențiune acestei cesiuni și poartă cea mai extinsă grijă, a însărcinat secțiunea veterinară a ministerului de agricultură cu statorirea basei fundamentale, după care să fie conduse pertractările.

—

Referințele pieței din Viena cu Ungaria.

În cesiunea alegerilor iminente de președinte al bursei de cereale și făină din Viena a avut loc la 8 l. c. n. în Viena o întrunire a membrilor bursei, în care membrul I. Weil, în vorbirea sa de candidatură, a atins între altele și referințele pieței din Viena cu Ungaria. În această privință a țis, după „Pester Lloyd”, cam următoarele: Lupta guvernului ungurec în contra societății de navigațiune dunărene provoacă Viena a fi precaută. Și deși pretensiunile, care se fac în Budapesta acestei societăți, nu sînt deplin cunoscut, una stă firm, că bine nu însemnează ceața e clar, a căștiga acea influență asupra societății de navigațiune dunărene, care poate constrînge pe aceasta din urmă de a-și baza tarifele singur numai pe Budapesta, a face Budapesta un punct de tăiere, a crea un fel de sistem pe zone, care să facă Budapesta un punct final și de mîncare al formării de tarif și al comunicațiunii pe Dunăre. A căștigat Budapesta în privința desvoltării sale industriale ce stă în legătură cu producțiunea de cereale un avans ce abia îl mai putem ajunge, vom cel puțin a menține ceea-ce am obținut cu greu, nu ne vom lăsa a fi impedeceți în desvoltarea mai departe a industriei noastre și în pozițiunea noastră ca loc de comerziu prin un amestec neîndreptățit. Vorbitorul designează sistarea comunicațiunii de transitu intenționată de guvernul ungurec ca a ignora și înseși intereselor unguresci, deoarece și Ungariei nu îi poate strica nimic, dacă exportul dela Dunărea-de-jos, în loc de a se desvolta singur numai preste Galați-Brăila, se va mișca în parte earăși în susul Dunării, după-cum, mulțumită unei politici de tarif înțelepte a societății de navigațiune, s'a întemplat aceasta în estan.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 25, 26 și 27 Noemvrie 1889. Vechler lui Waller, porumb umed 1100 hect., 6.— lei. Matheo lui L. Mendl, porumb 3100 hect., 6-90 lei. Diamandi lui Frischman, porumb 1350 hect., 6-70 lei. Silberstein lui Frischman, cinquantin 900 hect., 7-60 lei. Portocala lui Frischman, porumb 2450 hect., 6-00 lei. Pappudoff lui I. Dreiffus, porumb 3500 hect., 6-75 lei. Sgardelli lui I. Dreiffus, grâu 11.000 hect., 11-30 lei. Portocala lui Feitler, grâu 3300 hect., 11-55 lei. Silberstein lui Bellet, grâu 1200 hect., 10-15 lei. Bach lui Schmirer, grâu 3010 hect., 10-60 lei. Politu lui Petricion, grâu 5000 hect., 9-70 lei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steierbrach. În 8 Decemvrie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., românești, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați or ghindă — cr. până — cr. per 4/10 cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Dec. 1889.

Table with columns: Nămințe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Includes items like Grâu, Săciată, Săci, etc.

Cursul pieței din Sibiiu.

din 11 Decemvrie st. n. 1889. Hârtie-monetă română... Cump. 9.33 vînd. 9.36. Lire turcesci... 10.60. Imperiali... 9.60. Ruble rusesci... 1.25.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with columns: Renta rom. per 1875, Renta română amort., Oblig. de stat. C. F. R., Scrieri func. rurale, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU, fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1885 fl. 577,192.03	în a. 1869—1885 fl. 424,872.39
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
Suma fl. 724,807.36.	Suma fl. 556,928.81

1,281.736 fl. 17 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

582.147 fl. 48 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferta de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Csnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU

Călimdarul Poporului
pe anul comun
1890.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile none și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Rai? snoavă de Petru Ispirescu. — *Economic*: Desfundarea pământului. Săcarea. Teselatul animalelor de muncă. — *Poesii*: Ear când voi fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge că te dau uitării, de Veronica Miclă. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — *Anecdote populare*: Pomana Țiganului, de G. H. Grandea. — Ovruul și Dorobanțul. — Țiganul la popa. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surși. — Doine populare. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria. Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

INSTITUT TIPOGRAFIC

Institutul tipografic
din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și deosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografi, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Institutul tipografic din Sibiu

recomandă:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar **15 cr. v. a.**

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1890

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesc a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesc a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Prețul Român.“ Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sârbători și diverse ocașuni, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— **Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.** —

— **Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.** —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, inveditată și apretăată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II, și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culesse din fișarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diiar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să țiecă precând era în al 4-lea an de școală. În acest diiar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvolat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi deajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novei: „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare, culesse de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea III, IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei“. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școlile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandul. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretul sferic d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notă istorică la fiecare sârbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări acomodade pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întâmplare în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o întocmire generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela mușiere; 2. — ale mușierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoși de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. — Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebre și iertăciuni lucrate amănunțit tuturor cerințelor preoțiiungente la casuri funebre. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III, scrise de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Serisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunosințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodată ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnăta pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescrie și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chryso'stom, compusă din operele acelu sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școlile populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroch gr.-cat. în Sat-Șugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Infleuența mândriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-zeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Ius Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.
Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.